

موسسه هارو زندگان

در غرب مازندران (تنکابن قدیم)
جهانگیر دانای علمی

به همراه لوح فشرده

انستیتوی اسناد میراث اسلامی (بهره‌برداری از میراث اسلامی)

دفتر موسیقی

موسیقی، کار و زندگی
در غرب مازندران (تکابن قدیم)

جهانگیر دانای علمی

طراح جلد: سید محمد حسینی

چاپ، صحافی و لیتوگرافی: واژه‌پرداز اندیشه - چاپ اندیشه

چاپ اول: ۱۳۹۶

شماره‌گذار: ۱۱۱۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۰۴۹۷-۲

نقله چاپ نوشته‌ها منوط به اجازه رسمی از ناشر است.

سرشناسه: دنای علمی، جهانگیر، ۱۳۹۶ -

عنوان و نام پدیدآور: موسیقی، کار و زندگی در غرب مازندران (تکابن قدیم) /

جهانگیر دنای علمی (برای انتخیر موسیقی سوره مهر).

مشخصات نشر: تهران: شرکت انتشارات سوره مهر، ۱۳۹۵.

مشخصات ظاهری: ۵۷ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۰۴۹۷-۲

و ضمیمه هرست نویسی: غیبا

موضوع: موسیقی -- ایران -- تکابن

موضوع: Music -- Iran -- Tonekabon:

موضوع: ادب و رسوم و زندگی اجتماعی

Tonekabon (Iran) -- Social life and customs

شناسه افروزه: شرکت انتشارات سوره مهر. دفتر موسیقی

شناسه افروزه: شرکت انتشارات سوره مهر

ردیفه‌نامه کنگره: ۱۳۹۵/ML۲۶۶/دان ۸/

ردیفه‌نامه کنگره: ۹۷۸/۹۲۷۸

شماره کتاب‌شناسی ملی: ۴۲۸۴۸۱

انستیتوی میراث اسلامی حسایی حافظه خسایی رشت میلان ۳۲

کمیته فرقه پیغمبری: ۱۵۸۱۵-۱۱۴

تلگراف: ۰۱۰۰۷ سیما نه پیامبر

کمیته امور کنم: پیغامبر (سبیح حسین) ۰۲۲-۹۹۳۰۵۲۲۰

WWW.SOOFT.COM.EP

فهرست

- ۱۵ | مقدمه نویسنده
۱۸ | راهنمای آواز نوشت
- ۱۹ | بررسی مجملی از بندر قدیمی شهسوار تا شهر جدیدالاحداث شهسوار (تنکابن)
۲۱ | مقدمه
- ۲۲ | تبدیل نام تنکابن به شهسوار
۲۳ | خرمآباد مرکز تنکابن قدیم
۲۴ | نتیجه
- ۳۶ | تصاویر
- ۳۷ | نقش تنکابن در حدود و ثغور گیلان و مازندران
۳۹ | مقدمه
- ۴۱ | آماردها
- ۴۲ | آماردها در زمان ساسانیان
۴۲ | حد و مرز در دوران گاوبار گان و دابویگان و پادوسپانان
- ۴۴ | حد و مرز در زمان علویان زیدیه
۴۴ | حد و مرز در زمان زندیه
- ۴۶ | حد و مرز گیلان و مازندران در زمان استنداران پادوسپانی
۴۸ | نتیجه
- ۵۱ | موسیقی مازندران
۵۳ | مقدمه
- ۵۵ | موسیقی سازی و آوازی در مازندران
- ۵۶ | موسیقی آوازی
۵۶ | نوروزخوانی
- ۵۹ | چاوشخوانی (چاوش خونی) یا چاهوشی
- ۶۱ | موری
- ۶۲ | نواجیش (نوازش)
- ۶۳ | موسیقی حماسی
- ۶۴ | تعزیه و تعزیه‌خوانی و روضه‌خوانی
- ۶۵ | تصنیف‌ها
- ۶۵ | موسیقی‌هایی با متر معین
- ۶۶ | موسیقی مرکز مازندران
- ۶۹ | موسیقی شرق مازندران
- ۷۰ | موسیقی گداری
- ۷۲ | موسیقی غرب مازندران
- ۷۴ | منظومه‌ها
- ۷۵ | موسیقی‌سازی مازندران
- ۷۵ | موسیقی چوبانی
- ۸۱ | موسیقی درمانی
- ۸۴ | رقص در مازندران
- ۸۴ | سما حال
- ۸۶ | لباس سماگر و رقص
- ۸۷ | دروم رقص مردان در غرب مازندران
- ۸۷ | دروم یا دُروم بخوردن
- ۸۷ | انواع رقص
- ۸۸ | چند نام و حرکات در هنگام رقص و آواز و شادمانی
- ۸۸ | چند نام از نغمات و اصطلاحات مازندران
- ۹۱ | داستان نجم

- ۹۴ | سازهای مردم مازندران
- ۹۶ | کرنا زدن در هنگام سوار شدن حاکم
- ۹۶ | نواختن کرنا برای حاکم و کرنای رخصت
- ۹۷ | آواز طبل
- ۹۷ | سازهای زهی و کمانچه دتا
- ۱۰۳ | موسیقی گیلان
- ۱۰۵ | مقدمه
- ۱۰۶ | حکومت گرانی که در گیلان قدیم به حکومت مشغول بودند
- ۱۰۷ | ترانه‌ها و آواهای گیلان
- ۱۱۲ | نوروزخوانی
- ۱۱۳ | تعزیه
- ۱۱۵ | گاره سری
- ۱۱۵ | موسیقی در منطقه تالش
- ۱۱۷ | نظری درباره مایه دشتی یکی از متعلقات شور
- ۱۱۷ | سازهای گیلان
- ۱۱۸ | نواختن نقاره
- ۱۱۸ | غم و نقاره نکوییدن
- ۱۱۹ | نقاره سپهسالاری
- ۱۱۹ | کوییدن نقاره برای غرق شدن کسی
- ۱۱۹ | شادی بانی، دف، نقاره
- ۱۲۰ | سرناونی و لیک و فلوت و دیاره
- ۱۲۰ | موسیقی در کشتی گیله مردی
- ۱۲۱ | مجتمعه نوازی یا مجتمعه نوازی و تشت نوازی
- ۱۲۱ | سازهای زهی
- ۱۲۳ | ستور
- ۱۲۳ | آهنگ عروسی و رقص و ...
- ۱۲۶ | چند رقص از دوران گذشته مردم گیلان
- ۱۲۸ | چند مراسم از مراغی‌ها
- ۱۳۱ | بررسی مختصری از آواها و ترانه‌ها و ...
- ۱۳۱ | آبکناری
- ۱۳۱ | آواز تنگی‌ساز
- ۱۳۲ | اشکوری
- ۱۳۲ | ۴. پجارت سری
- ۱۳۲ | ۵. پشت کوهی
- ۱۳۳ | ۶. پهلوی خوانی
- ۱۳۳ | ۷. تشت گلن کشی
- ۱۳۳ | ۸. چاربداری یا چاروهداری
- ۱۳۳ | ۹. چاووشی یا چئوشی
- ۱۳۴ | ۱۰. حاجیانی
- ۱۳۴ | ۱۱. آهنگ خره یا خره لنگ
- ۱۳۴ | ۱۲. دیلمان
- ۱۳۴ | ۱۴. دیلمان دادو
- ۱۳۴ | ۱۵. دیلمانی
- ۱۳۴ | ۱۶. گوشه دیلمان، یا (رهنه)
- ۱۳۴ | ۱۷. رعنای
- ۱۳۵ | ۱۸. آهنگ رضاخانی
- ۱۳۵ | ۱۹. ریزخوندگی
- ۱۳۵ | ۲۰. زرانگیز
- ۱۳۵ | ۲۱. زرد ملیجه
- ۱۳۵ | ۲۲. زنگ شتر
- ۱۳۵ | ۲۳. شرفشاھی
- ۱۳۹ | ۲۴. شفتی
- ۱۳۹ | ۲۵. شوندی
- ۱۳۹ | ۲۶. شهرتی
- ۱۳۹ | ۲۷. عزیز و نگار
- ۱۳۹ | ۲۸. غربیتی با غربیتی
- ۱۳۹ | ۲۹. غم انگیز متواضع
- ۱۴۰ | ۳۰. کریشم بایا (کجا برویم)
- ۱۴۰ | ۳۱. کیله لی جانم
- ۱۴۰ | ۳۲. گبری
- ۱۴۰ | ۳۳. گیلکی
- ۱۴۰ | ۳۴. آهنگ‌های مربوط به گوستفادان با سازنی
- ۱۴۱ | ۳۵. لاکو دانه یا لاکو دونه
- ۱۴۲ | ۳۶. لیلی جانه
- ۱۴۲ | ۳۷. لیلی ماری

۳۰. باع ۲۱۰	۱۸۶ شعر دیگر از رابچری
۳۱. باع مریم ۲۱۰	۱۸۷ آهنگ از رابچری
۳۰. باع ۲۰۹	۱۸۸ آهنگ از رابچری
۳۱. باع مریم ۲۰۹	۱۸۹ آهنگ از رابچری
۲۵. انگشت‌رم ۲۰۶	۱۹۰ آهنگ از رابچری
۲۶. او لادنا جور ۲۰۶	۱۹۱ آهنگ از رابچری
۲۷. ایشله ۲۰۶	۱۹۲ آهنگ از رابچری
۲۸. باد پریشان (غیری) ۲۰۹	۱۹۳ آهنگ از رابچری
۲۹. باد پریشان (غیری) ۲۰۹	۱۹۴ آهنگ از رابچری
۳۰. باع ۲۰۹	۱۹۵ آهنگ از رابچری
۳۱. باع مریم ۲۱۰	۱۹۶ آهنگ از رابچری
۱۹. آلله من ۲۰۲	۱۹۷ آهنگ از رابچری
۲۰. امارت بساتُم ۲۰۲	۱۹۸ آهنگ از رابچری
۲۱. امیر المؤمنین ۲۰۳	۱۹۹ آهنگ از رابچری
۲۲. انار ترش و شیرین ۲۰۳	۲۰۰ آهنگ از رابچری
۲۳. انار دارا ۲۰۴	۲۰۱ آهنگ از رابچری
۲۴. آهنگ انار داری ۲۰۴	۲۰۲ آهنگ از رابچری
۲۵. اناره قاچمو دینی می‌یاری ۲۰۵	۲۰۳ آهنگ از رابچری
۲۶. ایشله ۲۰۶	۲۰۴ آهنگ از رابچری
۲۷. او لادنا جور ۲۰۶	۲۰۵ آهنگ از رابچری
۲۸. باد پریشان (غیری) ۲۰۹	۲۰۶ آهنگ از رابچری
۲۹. باد پریشان (غیری) ۲۰۹	۲۰۷ آهنگ از رابچری
۳۰. باع ۲۰۹	۲۰۸ آهنگ از رابچری
۳۱. باع مریم ۲۱۰	۲۰۹ آهنگ از رابچری
۱۹. آله الله می‌یاره ۲۰۱	۲۱۰ آهنگ از رابچری
۲۰. آلا دختر تی نام ۲۰۱	۲۱۱ آهنگ از رابچری
۲۱. اشکانی ۱۹۶	۲۱۲ آهنگ از رابچری
۲۲. اشکریزان ۲۰۱	۲۱۳ آهنگ از رابچری
۲۳. آله الله می‌یاره ۲۰۱	۲۱۴ آهنگ از رابچری
۲۴. آله من ۲۰۲	۲۱۵ آهنگ از رابچری
۲۵. آلامت بساتُم ۲۰۲	۲۱۶ آهنگ از رابچری
۲۶. آلامه ۲۰۲	۲۱۷ آهنگ از رابچری
۲۷. آنار ترش و شیرین ۲۰۳	۲۱۸ آهنگ از رابچری
۲۸. آنار دارا ۲۰۴	۲۱۹ آهنگ از رابچری
۲۹. آنار داری ۲۰۴	۲۲۰ آهنگ از رابچری
۳۰. آناره قاچمو دینی می‌یاری ۲۰۵	۲۲۱ آهنگ از رابچری
۳۱. آنگشت‌رم ۲۰۶	۲۲۲ آهنگ از رابچری
۱۹. آناره قاچمو دینی می‌یاری ۲۰۵	۲۲۳ آهنگ از رابچری
۲۰. آنار داری ۲۰۴	۲۲۴ آهنگ از رابچری
۲۱. آنار داری ۲۰۴	۲۲۵ آهنگ از رابچری
۲۲. آنار ترش و شیرین ۲۰۳	۲۲۶ آهنگ از رابچری
۲۳. آنار دارا ۲۰۴	۲۲۷ آهنگ از رابچری
۲۴. آنگشت‌رم ۲۰۶	۲۲۸ آهنگ از رابچری
۲۵. آناره قاچمو دینی می‌یاری ۲۰۵	۲۲۹ آهنگ از رابچری
۲۶. او لادنا جور ۲۰۶	۲۳۰ آهنگ از رابچری
۲۷. ایشله ۲۰۶	۲۳۱ آهنگ از رابچری
۲۸. باد پریشان (غیری) ۲۰۹	۲۳۲ آهنگ از رابچری
۲۹. باد پریشان (غیری) ۲۰۹	۲۳۳ آهنگ از رابچری
۳۰. باع ۲۰۹	۲۳۴ آهنگ از رابچری
۳۱. باع مریم ۲۱۰	۲۳۵ آهنگ از رابچری
۱۹. آله الله می‌یاره ۲۰۱	۲۳۶ آهنگ از رابچری
۲۰. آلا دختر تی نام ۲۰۱	۲۳۷ آهنگ از رابچری
۲۱. آله من ۲۰۲	۲۳۸ آهنگ از رابچری
۲۲. آنار ترش و شیرین ۲۰۳	۲۳۹ آهنگ از رابچری
۲۳. آنار دارا ۲۰۴	۲۴۰ آهنگ از رابچری
۲۴. آنار داری ۲۰۴	۲۴۱ آهنگ از رابچری
۲۵. آناره قاچمو دینی می‌یاری ۲۰۵	۲۴۲ آهنگ از رابچری
۲۶. آنگشت‌رم ۲۰۶	۲۴۳ آهنگ از رابچری
۲۷. ایشله ۲۰۶	۲۴۴ آهنگ از رابچری
۲۸. باد پریشان (غیری) ۲۰۹	۲۴۵ آهنگ از رابچری
۲۹. باد پریشان (غیری) ۲۰۹	۲۴۶ آهنگ از رابچری
۳۰. باع ۲۰۹	۲۴۷ آهنگ از رابچری
۳۱. باع مریم ۲۱۰	۲۴۸ آهنگ از رابچری

۷۰. تُرشه تَرَه ۲۲۹	۲۱۰. باغ میانه ۳۲
۷۱. تَرَه عَرْوَس كَانِت ۲۳۰	۲۱۱. بَال خانى نشیتم ۳۳
۷۲. تو بَالَّا يَتِلَار ۲۳۱	۲۱۲. بَالَّا خانى نیشتى ۳۶
۷۴. تو چِش ۲۳۲	۲۱۳. بِيَاقُوم شال ۳۷
۷۵. تو بِيايى ۲۳۲	۲۱۴. بِيجاران ۳۸
۷۶. تو مِتاب گِيلانى دختر عمه ۲۳۳	۲۱۴. بِيجار سَرَ دَرى ۳۹
۷۷. تو م سَرى ۲۳۳	۲۱۴. بِدم بِلِيل مى خانه ۴۰
۷۸. تَه بَال سَاعَت ۲۳۴	۲۱۵. بِرنج سَالارى ۴۱
۷۹. تَى انبار بِرنجِم ۲۳۵	۲۱۶. بِزم خال تى لَبانَه لا كَو دَانَه ۴۲
۸۱. تَى بازو نَرِدَانَه ۲۳۵	۲۱۷. بِزن بادا ۴۳
۸۲. تَى پيرهن چِين كَوتَا با ۲۳۶	۲۱۷. بشيم شاه سفید كَو ۴۴
۸۲. تَى دِيم گَل اناره ۲۳۷	۲۱۸. بشين بِكِين جمال ۴۵
۸۴. تَى مَارِزَاما ۲۳۷	۲۱۸. بِلِيلِي خوش خَير ۴۶
۸۵. تَى مَچَه خَال قَريَان ۲۳۷	۲۱۹. بِلِيلِه تو نال ۴۷
۸۶. جانى تو بى ۲۳۸	۲۱۹. بِلِيلِي كَوه بنال ۴۸
۸۷. جانه كِيجا ۲۳۹	۲۲۰. بِلِيلِي تالَه كَانَى ۴۹
۸۹. گُوشواره لا كَو دَانَه ۲۳۹	۲۲۰. بلند بالا ۵۰
۸۸. جور دَشَت رَاه دَار ۲۴۰	۲۲۱. بلند، بالا بَندي ۵۱
۸۹. چاره تَبُونَه ۲۴۰	۲۲۱. بُوي مِيخك (عطر مِيخك) ۵۲
۹۰. چراغ بِرق ۲۴۱	۲۲۱. بهار آمد ۵۴
۹۱. چراغ لَپا ۲۴۱	۲۲۲. بهار زَرَد بشُم (غربيي) ۵۵
۹۲. چراغي سُونَدَنه ۲۴۱	۲۲۲. بهار لَال كَاكَو ۵۶
۹۳. چِكانَن قشون ۲۴۲	۲۲۲. به قَريَان دَل دَل كَينَه تو ۵۷
۹۴. چوب خَليلي ۲۴۲	۲۲۳. بي آشيان ۵۸
۹۵. چى مى گَى ۲۴۳	۲۲۳. بِيا اي روزگار نامناسب ۵۹
۹۶. حَنا ۲۴۳	۲۲۴. بِيا دَخْتَر بِيوسَم ۶۰
۹۷. حيدر بِيك و صَنْمِير ۲۴۴	۲۲۴. بِيا دَخْتَر وَقَى (وفا) مُن نَكَانَى ۶۱
۹۸. خاَرُ بَيه رَوانَى بَيَيم ۲۴۴	۲۲۵. بي تو بونه روز؟ ۶۲
۹۹. خاطر خواه ۲۴۵	۲۲۵. بِيگانَه بهتره تا خودمانى ۶۳
۱۰۰. خبر آمد ۲۴۵	۲۲۶. بي وفا ۶۵
۱۰۱. خدا خدا بَزَن مُن بَيَوم خِيَاط ۲۴۵	۲۲۶. پل بِرَدَه ۶۶
۱۰۲. خراسان مى روم ۲۴۶	۲۲۸. تاراج به ديوان ۶۸
۱۰۳. خروس بانگ نکن ۲۴۷	۲۲۸. تا مى ولايت خيلي راهه ۶۹

۱۰۴ ۲۴۷	خواب ابرو
۱۰۵ ۲۴۷	خواستگار
۱۰۶ ۲۴۸	خوره آفتاب زنه
۱۰۷ ۲۴۸	گوشواره (پری جون)
۱۰۸ ۲۵۱	خوکری
۱۰۹ ۲۵۱	خیاطی
۱۱۰ ۲۵۱	دامون بُمانس
۱۱۱ ۲۵۲	دختر عامو
۱۱۲ ۲۵۲	دراز تنبان
۱۱۳ ۲۵۲	در باز کن
۱۱۴ ۲۵۲	درخت بیدم
۱۱۵ ۲۵۳	درخت پرتقال
۱۱۶ ۲۵۵	دریا
۱۱۷ ۲۵۵	دل دلخا بَسوزه
۱۱۸ ۲۵۶	دلبر جانم
۱۱۹ ۲۵۶	دلبر حالم خرابه گر بداني
۱۲۰ ۲۵۷	دل تنگه
۱۲۱ ۲۵۷	دو تابلبل
۱۲۲ ۲۵۸	دو تا سیسم
۱۲۳ ۲۶۰	دو تا کبوتریم
۱۲۴ ۲۶۱	گوشواره لاکو دانه
۱۲۵ ۲۶۲	دو چشم زاغ
۱۲۶ ۲۶۲	رز نگیره
۱۲۷ ۲۶۳	روز بی وقتی
۱۲۸ ۲۶۴	رنگ رویت
۱۲۹ ۲۶۴	ریز ریحان
۱۳۰ ۲۶۴	زبان زرگری
۱۳۱ ۲۶۵	رزا
۱۳۲ ۲۶۵	زَرِج
۱۳۳ ۲۶۸	زَرِج البرز کوه
۱۳۴ ۲۶۸	زرگر کیجا
۱۳۵ ۲۶۹	زغفران

۲۱۷ ۳۱۳	کُرْزَل	۱۸۴ ۲۹۵
۲۱۸ ۳۱۴	کِرمنکتابه	۱۸۵ ۲۹۵
۲۲۰ ۳۱۴	کشکو محله	۱۸۶ ۲۹۶
۲۲۱ ۳۱۵	کلاه پهلوی (سربازی)	۱۸۷ ۲۹۷
۲۲۲ ۳۱۵	کلاه رکج تَنی	۱۸۸ ۲۹۷
۲۲۴ ۳۱۶	کلاه مُن دوخته دارُم (سربازی)	۱۸۹ ۲۹۷
۲۲۵ ۳۱۷	کلشم آه کلشم	۱۹۰ ۲۹۸
۲۳۰ ۳۱۹	کلیشم کِلدار	۱۹۱ ۲۹۸
۲۳۱ ۳۲۰	کوجه مو جنی	۱۹۲ ۲۹۹
۲۳۲ ۳۲۰	کورا کورا شونی	۱۹۳ ۲۹۹
۲۳۳ ۳۲۱	کورا کورا شینی	۱۹۴ ۲۹۹
۲۳۴ ۳۲۱	کوزی ماس	۱۹۵ ۳۰۰
۲۳۵ ۳۲۱	کولاکی	۱۹۶ ۳۰۰
۲۳۶ ۳۲۲	کوه به کوه مِجنیه (غُریبی)	۱۹۷ ۳۰۱
۲۳۷ ۳۲۲	کِیجا جان	۱۹۸ ۳۰۱
۲۳۸ ۳۲۳	کِیجا جانی	۱۹۹ ۳۰۲
۲۳۹ ۳۲۳	کِیجا جانی حلال همسر مُن	۲۰۰ ۳۰۲
۲۴۰ ۳۲۳	کِیجا ر	۲۰۱ ۳۰۳
۲۴۱ ۳۲۴	کِیجارین	۲۰۲ ۳۰۴
۲۴۲ ۳۲۶	کِیجا کان در بخارن	۲۰۳ ۳۰۴
۲۴۳ ۳۲۶	گل‌دسته	۲۰۴ ۳۰۵
۲۴۴ ۳۲۷	گل ریحان	۲۰۵ ۳۰۵
۲۴۵ ۳۲۷	گل زردا، گل سرخا، گل نار	۲۰۶ ۳۰۵
۲۴۶ ۳۲۸	گل سیزا، گل سرخا، گل ناز	۲۰۷ ۳۰۷
۲۴۷ ۳۲۸	گل سرخ وسفید باع تو بودم	۲۰۸ ۳۰۷
۲۴۸ ۳۲۹	گل سرخا وسفید باع تو هستم	۲۰۹ ۳۰۸
۲۴۹ ۳۲۹	گل گندم منو کشت	۲۱۰ ۳۰۸
۲۵۰ ۳۳۰	گلیجان کنار	۲۱۱ ۳۰۹
۲۵۱ ۳۳۰	گلی چیدم	۲۱۲ ۳۰۹
۲۵۲ ۳۳۰	گهواره داری	۲۱۳ ۳۱۰
۲۵۳ ۳۳۳	گیلان آبداران	۲۱۴ ۳۱۰
۲۵۴ ۳۳۳	لاله بچینم	۲۱۵ ۳۱۱
۲۵۵ ۳۳۳	لب دریا	۲۱۶ ۳۱۲

۲۹۴ ۳۵۶	می کرکی	۲۵۹ ۳۳۵	لب دریا نیشتم
۲۹۵ ۳۵۷	می گل دسه	۲۶۰ ۳۳۵	لچ کردی دلیر
۲۹۶ ۳۵۷	می لی لی در بجاره	۲۶۱ ۳۳۶	لمرا کوهه
۲۹۷ ۳۵۷	می یار بیشم	۲۶۲ ۳۳۶	لیلا رو می خوام
۲۹۸ ۳۵۸	ناله	۲۶۳ ۳۳۷	ماشین
۲۹۹ ۳۵۸	تامزد بازی	۲۶۴ ۳۳۸	مانداریم
۳۰۰ ۳۵۸	نَخَسْتُم	۲۶۵ ۳۳۹	(ماه و ستاره)
۳۰۱ ۳۵۹	نماشته سر	۲۶۶ ۳۳۹	ماهی کپور
۳۰۲ ۳۵۹	نمی دانم بگویم یا آی نگویم (غريبی)	۲۶۷ ۳۴۰	مدرسه راه
۳۰۳ ۳۶۰	نمی گویی	۲۶۸ ۳۴۰	مرا زینب نگویید
۳۰۴ ۳۶۰	نهال سیز کردم	۲۶۹ ۳۴۰	میر تی عقد خدا دبسه
۳۰۵ ۳۶۰	وطن دوره (غريبی)	۲۷۰ ۳۴۱	میر حالی نابونه
۳۰۶ ۳۶۱	وطن دورا و درازا (غريبی)	۲۷۱ ۳۴۳	میره باور نبونه
۳۰۷ ۳۶۲	هالی خانی داری	۲۷۲ ۳۴۳	مزره آب بمه
۳۰۸ ۳۶۲	هدن یه آب خوردن)	۲۷۳ ۳۴۳	مزر لک نیشتی
۳۰۹ ۳۶۳	هکانم لا لا	۲۷۴ ۳۴۴	مسلمانان
۳۱۰ ۳۶۴	هواپیما	۲۷۵ ۳۴۴	مسلمانان می دل
۳۱۱ ۳۶۴	هوار ابر بیتا	۲۷۶ ۳۴۴	مشتی میرزا
۳۱۲ ۳۶۴	همساده کیجا	۲۷۷ ۳۴۵	من تی أحیرم
۳۱۳ ۳۶۵	یار بگیتم	۲۷۸ ۳۴۵	من تی قربان
۳۱۴ ۳۶۶	یار بیتم	۲۷۹ ۳۴۶	مُنَدَّرُم حال سر
۳۱۵ ۳۶۶	یار بیتم	۲۸۰ ۳۴۷	مُثُمَبی نازینیم
۳۱۶ ۳۶۸	یه دسته تی تی)	۲۸۱ ۳۴۸	مُنَمَتی قربان
۳۱۷ ۳۶۸	یه دسته	۲۸۲ ۳۴۸	مُنَنی که نجار نیم
۳۱۸ ۳۶۹	گل	۲۸۴ ۳۵۰	مُنَچاله بانم (غريبی)
۳۱۹ ۳۷۰	یه دل دارم	۲۸۵ ۳۵۱	موچاله بانم
۳۲۰ ۳۷۰	یه دل	۲۸۶ ۳۵۱	مولایی کار
۳۲۱ ۳۷۳	لا لا لا بخوس	۲۸۷ ۳۵۱	موهای تو بور
۳۲۲ ۳۷۴	سر بازی	۲۸۹ ۳۵۲	مهتاب شب
۳۲۳ ۳۷۴	لا لا لا بخوس	۲۹۰ ۳۵۴	مهمان
۳۲۴ ۳۷۶		۲۹۱ ۳۵۵	میچ دانه
۳۲۵ ۳۷۷	منظومه ها	۲۹۲ ۳۵۵	می دل جوش و خروشه
۳۲۶ ۳۷۹	پهلوان علی	۲۹۳ ۳۵۶	می سرد و گرم طارم
۳۲۷ ۳۸۲	پهلوان فرامرز		
۳۲۸ ۳۸۸	تالشی در به در		
	تو ای خانم سکینه (توای خانم یکیه)		

۳۴۴ ۴۶۹	بهار بابایا خود ری بهار بزم مه	۳۲۹ ۲۹۱	چندی کیجا
۳۴۶ ۴۷۰	بهار دکتیا همه جا بهاره	۳۳۰ ۲۹۳	رعنایا
۳۴۷ ۴۷۰	پیروک بز نقاره	۳۳۱ ۴۰۴	زرانگیز (زرانگیس)
۳۴۸ ۴۷۱	جفت ستاره	۴۰۶	شعر زرانگیز
۳۴۹ ۴۷۲	چرا شیر تو نداره؟	۴۰۸	شعر دیگری از زرانگیز
۳۵۰ ۴۷۳	خوجیره	۴۱۰	شعری دیگر از زرانگیز
۳۵۶ ۴۷۷	خورو خواب بدی بام	۴۱۱	صبورا
۳۵۷ ۴۷۷	دردِ دوا توئی تو	۴۱۲	شعر صبورا
۳۵۸ ۴۷۸	دریا دکتیما خود ر کنار بزم من	۴۱۸	سیف الله خانه
۳۵۹ ۴۷۸	دریایی میا هال بزم دار بیویار	۴۱۹	شعر دیگر از سیف الله خانی (صبورا)
۳۶۱ ۴۷۹	دوشان گونیا	۴۲۰	شعری دیگر از سیف الله خانی
۳۶۲ ۴۷۹	دین بر وته هدین	۴۲۱	سیف الله خانی
۳۶۳ ۴۸۰	زوج بکشین می میشان	۴۲۴	طالبا
۳۶۵ ۴۸۲	زیر گل سبز نیونه	۴۲۶	دانستان طالبا
۳۶۶ ۴۸۳	سبزهای با صفا با	۴۲۷	طالب غریبه
۳۶۷ ۴۸۳	سر منزل حیوانه	۴۲۲	عزیز و نگار
۳۶۹ ۴۸۴	سیاه زمستان	۴۲۵	شعر عزیز و نگار
۳۷۰ ۴۸۵	صاحب زمان درهانه	۴۲۷	ریتم عزیز نگار
۳۷۱ ۴۸۵	صلوات سلام در آنه	۴۲۹	آهنگ عزیز و نگار
۳۷۲ ۴۸۶	علی یه چندی جوان پساته	۴۴۶	علی به بی
۳۷۳ ۴۸۶	قاضی محمدیا حاکم خدا ببید	۴۴۹	علی عاموی بی غیرت
۳۷۴ ۴۸۷	قلیان بکشیا	۴۵۲	آهنگ مریم
۳۷۵ ۴۸۷	کنه رُیاط بی در	۴۵۶	مو آهوی تو
۳۷۷ ۴۸۸	کوزه آب دکرده	۴۵۹	امیری
۳۷۸ ۴۸۸	کی خوتَن خوجیره؟	۴۵۹	امیر پازواری معروف به شیخ العجم
۳۷۹ ۴۸۹	گاوی گره کانیا	۴۶۳	آواز امیری
۳۸۰ ۴۹۰	مرد سر الاله	۴۶۵	اشعار امیری
۳۸۱ ۴۹۰	مرز سر الاله	۴۶۵	۳۳۹. آب دریا چه شوره؟
۳۸۲ ۴۹۰	میان درختان چه بَدنمود توسا	۴۶۶	استاد قله گر
۳۸۳ ۴۹۱	می کار چه زار ببی یه	۴۶۷	امیر المؤمنین دُل دُل سوار هانه
۳۸۵ ۴۹۲	نه حوا کم نیه	۴۶۷	امیر ما امیرم
۳۸۶ ۴۹۲	وایر بیانس دوشان	۴۶۸	باها ربابایا ولگ بارسه
۳۸۷ ۴۹۳	ولگ بگرته خرمایی		

۴۹۳ ۳۸۸	هرگز مشت نیویار
۴۹۴ ۳۸۹	یه بار جوان بیوم من
۴۹۹ اشعار گالشی	
۴۹۹ ۳۹۰	پشت گلیا دل نقره طلایه
۴۹۹ ۳۹۲	پشت گلیا دل نقره طلایی
۵۰۱ ۳۹۳	تلوم گاوی
۵۰۱ ۳۹۴	زوج بکشین می میشان
۵۰۴ ۳۹۹	سرمه برمد کانه
۵۰۵ ۴۰۰	سرم درد می کند
۵۰۵ ۴۰۱	سیلان
۵۰۶ ۴۰۲	شیش
۵۰۹ ۴۰۵	کرج ما
۵۰۹ ۴۰۶	کبلایی باقر
۵۱۰ ۴۰۷	کله چال
۵۱۱ ۴۰۸	کوزی ماس
۵۱۱ ۴۰۹	گالش گالش ورس
۵۱۱ ۴۱۰	موگله بانم
۵۱۳ ۴۱۴	وایریمانس دوشان
۵۱۴ ۴۱۵	شعری ناتمام؛ اما با درون مایه طنز
۵۱۴ ۴۱۵	وچه شان گریه کانن
۵۱۵ اشعار چروهداری یا چربیداری	
۵۱۵ توضیح مختصر درباره چروهدار	
۵۱۷ ۴۱۶	بار دیسیم در پشوم کوه
۵۱۷ ۴۱۸	بار باران
۵۱۹ ۴۲۱	بی آشیان
۵۱۹ ۴۲۲	پیرهن چرکی
۵۲۰ ۴۲۳	تره قربان
۵۲۰ ۴۲۴	جنگلبان
۵۲۱ ۴۲۵	چربیداری خوبی دراز شبی
۵۲۱ ۴۲۶	چربیداری خوبه دو زار روخانه
۵۲۲ ۴۲۷	سمن قطر
۵۲۲ ۴۲۸	آهنگ چروهداری با گوشواره

۵۲۴ ۴۲۹	کُرند بار کُنم
۵۲۴ ۴۳۰	مریم بانو
۵۲۵ ۴۳۱	موچربه دارم
۵۲۵ ۴۳۲	نکردم چاروهداری
۵۲۶ ۴۳۴	هوای تنکابن تریک آبا
۵۲۹ اشعار موضوع و اتفاقات	
۵۲۹ ۴۳۵	امان عربیرده، دکتر خر بَرَده
۵۲۹ ۵۲۹	ماجرای خر
۵۲۹ ۱۳۴۷	برف ۴۳۶
۵۲۹ ۵۲۱	حبيب الله ۴۳۷
۵۲۹ ۵۲۶	حسابدار املای
۵۲۹ ۵۲۷	حیدر خان ۴۳۹
۵۲۸ ۴۴۰	چپو کردند ۴۴۰
۵۲۸ ۴۴۱	صفیه ۴۴۱
۵۲۸ ۵۴۲	فیضی درویش گیره ۴۴۲
۵۲۸ ۵۴۳	محرمعلی ۴۴۳
۵۲۸ ۵۴۴	مشروطه ۴۴۴
۵۴۷ گوشواره‌ها	
۵۴۷ ۵۴۷	گوشواره یا ترجیع بند
۵۴۷ ۵۴۵	آی امانه
۵۴۷ ۵۴۷	آی می جان حاج خانی
۵۴۸ ۴۴۶	آی می جان سید مُترم
۵۴۸ ۴۴۷	آی می جان سید مُترم
۵۴۸ ۴۴۸	آی می جانی می آخدا
۵۴۸ ۴۴۹	الهی تشن بگیره تی ماره جانه لاکو دانه
۵۴۸ ۴۵۰	الهی مرّم بسیرم تو بمانی
۵۴۸ ۴۵۱	الهی من بسیرم
۵۴۸ ۴۵۲	الهی منم بسیرم تو بمانی
۵۴۹ ۴۵۳	امان می ولگ خنش
۵۴۹ ۴۵۴	امان می ولگ کاهو
۵۴۹ ۴۵۵	امرہ مُحال نکانی
۵۴۹ ۴۵۶	امرہ مُحال نکانی باز می جانی
۵۴۹ ۴۵۷	ای خدا ای امان حال ندارم

۵۰۵ ۵۵۹	می دَرَدَمْ خَلَی بَهَ	۴۵۸ ۵۵۰	ای خدا ای امان لار دانه
۵۰۶ ۵۶۰	می گِرد گِرد گِرد - می دور وَر بَگِرد	۴۵۹ ۵۵۰	ای خدا ای امان لَمپای لوله
۵۰۷ ۵۶۰	می گرم طارُم	۴۶۰ ۵۵۰	ایشله
۵۰۸ ۵۶۰	وُشوم	۴۶۱ ۵۵۰	باز می جانه
۵۰۹ ۵۶۰	یا علی دنیا دو روزه	۴۶۲ ۵۵۱	باز می جانی، آی می جانی
۵۱۰ ۵۶۰	یا علی، علی جان.	۴۶۳ ۵۵۲	باز می جانی باز می جانی
۵۶۱	نام آهنگ‌هایی که در CD آورده شده	۴۶۵ ۵۵۲	بچ بچ کاهو
۵۶۹	منابع کل کتب	۴۶۶ ۵۵۳	بدر اوون تیر بُمانه
۵۷۲	مقالات	۴۶۷ ۵۵۳	بَزَم خال تی لبانه
۵۷۴	وبسایت	۴۶۸ ۵۵۳	بَسِيرَم آخ بَسِيرَم
		۴۶۹ ۵۵۳	بنیش مُن تره بنالُم
		۴۷۰ ۵۵۳	بنیش وی همه بَیَّن
		۴۷۱ ۵۵۳	بیه بشیم خانه
		۴۷۲ ۵۵۳	پری جون
		۴۷۳ ۵۵۴	تیر جوانی، نامه‌بَیانی
		۴۷۴ ۵۵۴	تی اوون خال سَر لَب ره بَسِيرَم آخ بَسِيرَم
		۴۷۵ ۵۵۴	تی قد داره چناره
		۴۷۶ ۵۵۴	تی قربان بِبوم مُن
		۴۷۷ ۵۵۴	مز رآب بومه پل ببرده - چره
		۴۷۸ ۵۵۵	خدایا ای امان تاکی بنالُم
		۴۷۹ ۵۵۵	درَدَمْ مَرَه وَانه
		۴۸۰ ۵۵۵	راه بَشیبا بیه، راه نبوته
		۴۸۱ ۵۵۵	علی جان تی غلام بِبوم
		۴۸۲ ۵۵۵	علی علی آقا امیر المؤمنین
		۴۸۳ ۵۵۵	علی علی جان
		۴۸۴ ۵۵۶	گوشت کبور
		۴۸۵ ۵۵۶	گیسو افشاره
		۴۸۹ ۵۵۷	لا کو دانه
		۴۹۶ ۵۵۸	مار یه دانه
		۴۹۸ ۵۵۸	مُنم تی قربان
		۴۹۹ ۵۵۸	می جانه لا کودانه
		۵۰۱ ۵۵۹	می جانه مِره بومانه
		۵۰۲ ۵۵۹	می جانی باز می جانی باز می جانی

مقدمه نویسنده

کتاب حاضر حاصل چندین سال تحقیق میدانی و کتابخانه‌ای و همچنین همراه با ضبط صدای روتاستایران مناطق تتكلابن در طی چند دهه می‌باشد. متأسفانه به علت فاصله زمانی تا چاپ آن و جایه‌جایی از شهری به شهر دیگر، بعضی از نوارها گم شده است. بانی اصلی و مشوق من برای چاپ این کتاب، تشویق و ترغیب استاد گرامی، جناب آقای رضا مهدوی بود، چون با باری ایشان چند نمونه از کارهایم، در مورد ترانه‌های مناطق تتكلابن، در ماهنامه «مقام موسیقایی» به چاپ رسیده بود و در جریان کارهایم بودند، که امیدوارم همیشه سالم و تدرست و کماکان در کارهای فرهنگی و پژوهشی بیشگام باشند.

ترانه‌های ضبط شده بر روی CD با صدای آقایان: امیرعلی بالاسی، حجت بالاسی، امیری دلنجستانی، خان علی عاشوری، علی اکبر خواجهی و خانم سکینه ناصری (معروف به عیسی خان عموزن) و... می‌باشد. عنوان نکردن نام کسی که منظومه زرانگیز (زرانگیس) و ترانه‌های «پری چون» را خوانده است از روی عمد نیست بلکه نام ایشان در میان نوارهایی بود که متأسفانه در طی این سال‌ها گم شد و در دسترس نبود که در اینجا از ایشان پوزش می‌خواهم همچنین باید یادآوری نمایم، چون با جدا شدن شهرهای عباس‌آباد و مثل قو و کلارآباد، حدود و غور جمعیت و موارد دیگر، دچار تغییرات شده بود؛ بنابراین از استادم دکتر حبیب‌الله مشایخی

درخواست نمودم که موارد فوق را برایم بنویسند که ایشان با رویی گشاده درخواستم را قبول نمودند. اشعار این کتاب را برای بررسی و بازبینی به دوست عزیزم جناب آقای حسین شورمیچ تحويل دادم که پس از خواندن و بررسی، نکاتی را متذکر شدند که از ایشان تشکر می‌کنم.

چون در گذشت دوران، بیشتر آهنگ‌ها و ترانه‌های تکابنی (با کلام و بی‌کلام) فاقد نام شده‌اند، نگارنده بر اساس نام بردن روستاییان برای هر ترانه، نامی را عنوان کرده تا هر کدام هویتی داشته باشد، با توجه به اینکه بعضی از نام‌هایی که به اسم ترانه‌های تکابنی در بعضی از کتاب‌ها یاد می‌شود، خوانندگان تکابنی‌ها از آن نام برای شناسایی آهنگ استفاده نمی‌کنند، شاید کسانی که چند دهه پیش در صدد جمع آوری آهنگ‌ها بودند به علت عدم آشنایی با فرهنگ مناطق گیلان و مازندران هر ترجیع‌بند یا گوشواری را که می‌شینیدند از آن به جای نام آن ترانه استفاده می‌کردند مانند آهنگ «لاکو ته نه بمیره» که نام اصلی آن آهنگ نمی‌باشد و گوشواره اصلی آن «الهی (کیجا) تی ماری بمیره» (دخلتر مادرت بمیرد) یا «لاکو تی ماری بمیره» است، زیرا در این مناطق به مادر بزرگ «نه» یا «گته مار» «پیله مار» یا «پیله نه» می‌گویند، و اکثر نقاط گیلان به مادر «ماری» یا «ماری» و به ندرت به مادر، «نه» می‌گویند چنان‌که در بعضی نقاط گیلان و مازندران یا «دادا» هم گفته می‌شود؛ اما کاربرد نام «مار» یا «ماری» در مناطق گیلان و مازندران نسبت به دیگر نام‌ها بیشتر است که می‌توان گفت: نسبت به دیگر واژه‌ها، همگانی تر و بیشترین کاربرد را دارد. چنان‌که در قرن هشتم از این واژه با معنای کنونی در گفتار استفاده می‌شد. سید ظهیر الدین مرعشی در کتاب: طبرستان، رویان، مازندران از واژه «مار» یاد کرده است. در واقعه‌ای که مرعشیان به رهبری «سید قوام الدین مرعشی» در منطقه‌ای به نام «جلالک پرچین مار» یا پرچین مادر جلالک، کیا افراسیاب چلابی (چلاوی) را شکست دادند. (تاریخ طبرستان، رویان مازندران، ۱۳۶۱: ۱۷۸ و ۱۷۹)، یا آهنگ «ماری» که هیچ ربطی به موضوع شعر ندارد و به نظر می‌رسد خود دارای حکایتی مستقل می‌باشد که در بخش «کیجا جانی‌ها و اشعار» چند مورد از مطالب عنوان شد. به همین منظور در انتهای کتاب بخشی را به «گوشوارها» یا «ترجیع‌بندهای» معروف این مناطق اختصاص داده‌ایم تا موضوع ملموس شود. البته به طور استثناء چند گوشواره خیلی معروف نیز، به نام ترانه‌ای در این مناطق متداول است که در این کتاب از آن هم یاد شد. نگارنده در حد امکان و توانایی خود سعی نموده بیشتر واژه‌ها را معنی کند، اگر بعضی

از واژه‌ها نامفهوم بود، آن‌ها نیز نوشته شد تا شاید توسط اهل فن مورد بررسی قرار بگیرد زیرا بر این عقیده هستم که نوشتن بهتر از نتوشتن است. همچنین ممکن است این کتاب اشکالاتی داشته باشد که امیدوارم توسط خوانندگان به نویسنده اعلام شود تا در چاپ بعدی، تقایض برطرف شود.

ابتدا مطالب این کتاب بر اساس شرحی از شهر تکابن که در دوران پهلوی، شهسوار نام داشت آغاز کردیم و پس از آن حدود و غور تکابن از زمان‌های دور را نوشتیم (که بسیار گسترده‌تر از تکابن کنونی بود) تا زمانی که تکابن از گیلان جدا و جزء حدود مازندران شد، یا به مازندران پیوست، آنگاه شرح مختصری از موسیقی گیلان و مازندران و موسیقی تکابن نوشته شد تا خوانندگان بیشتر در جریان موسیقی مناطق یاد شده قرار گیرند. بدیهی است که از اسم بردن تمام موارد مربوط به ترانه‌ها یا آهنگ‌های مناطق گیلان و مازندران، اجتناب ورزیدیم چون هم صفحات بیشتری را در بر می‌گرفت و باعث دور شدن از موضوع اصلی می‌شد.

اسم ترانه‌ها و منظومه‌ها و آوازها، امیری‌ها و غیره که در تکابن خوانده می‌شود در CD ضبط شده و در انتهای کتاب آمده است، شاید کیفیت پایین نوارهایی که در طی سی یا سی و پنج سال پیش ضبط شده، باعث شود تا به همراه این کتاب عرصه نشود؟! با توجه به موارد یاد شده چند CD که معرف فرهنگ، زبان، اندیشه‌های مردم روسایی این شهرستان است در اختیار همسر و فرزندم رویان قرار داده‌ام، امکان دارد در آینده برای اهل موسیقی این کشور پاک، مفید واقع شود.

البته ریتم ترانه‌های دیگری نیز وجود دارد که در CD اصلی نیامده است ولی به صورت مجزا همراه با شماره‌گذاری بیت‌های هر شعر و ریتم‌ها در اختیار همسر و فرزندم می‌باشد، مانند: ای وای خر بمرده، برف، ۴۷، و... چون ابتدا می‌خواستم که تمام آهنگ‌ها به نت نوشته شود که بنا به علی منصرف شدم.

در خاتمه این نوشتار، از همسرم خانم فرشته عبدالهی و دخترم رویان دانای علمی که سال‌ها با صبر و حوصله و شکیبایی مرا تحمل کردند تشکر می‌کنم، گرچه همسرم چون اهل تحقیق و پژوهش است می‌داند که بر من و امثال من چه می‌گذرد.

تهران ۱۳۹۱

Jahan-Elmi@yahoo.com

راهنمای آوانوشت

خ	v	ا	â
ز	d	ا	a
ز	z	اکسید	â
ر	r	کوکا	e
ز	ž	اکسید	e
س - س - ص - س - س	s	ا	o
ش	š	اکسید	o
ف	f	ا	u
ف - غ	q	او	u
ک	k	ب	ø
گی	G-g	ای	i
ل	l	ب	b
م	m	پ	p
ند	n	ت - ط	t
غ	v	ج	j
ی	y	چ	č
او - او	ow	ح	h

کوکا در اخر بعض کلمات، غیر ملفوظ

بررسی مجلملی از بندر قدیمی شهسوار تا شهر جدیدالاحداث شهسوار (تنکابن)

چکیده مطلب

هدف از نوشتمن این مطلب بیان و شرح مختصری است از چگونگی شکل‌گیری شهر شهسوار که در ازمنه گذشته به آن تنکابن^۱ می‌گفتند که بافت کل شهری و گسترش آن بعد از سال ۱۳۱۰ خورشیدی شروع شد. یعنی از زمانی که چند اداره مهم کم، از خرمآباد به بندر شهسوار^۲ انتقال داده شدند که بدان واسطه، این شهر کم‌کم آباد و معمور شد؛ زیرا پیش

۱. تنکابن: یا پایین دز - تنکا، قلعه‌ای بوده است در حوالی قلعه گردن و اولیا الله آملی از آن در سال ۵۶۰ ه. ق از آن یاد کرده است.

در باره علت نامگذاری، یا چگونگی تلفظ آن اختلاف نظرهایی بین اهل تحقیق وجود دارد. عده‌ای آن را تنکابن Tonekâbon گویند. عده‌ای، تنکابن Tankâbon خواند. نگارنده چندین سال قبل که درباره تاریخ و فرهنگ عامه تنکابن تحقیق می‌کرد از چند نفر گالش‌های منطقه واژه تنکابن Tenekâbon را هم شنیدم. البته اولیا الله آملی در کتاب تاریخ رویان در زمان «امیر ناماور» از واژه «تنکاه بن» هم نام برده که قابل تأمل است. وی می‌نویسد: «زمانی که کیکاووس هزار اسب (۵۳۵-۵۷۲) پادشاه دیلمان بود مردم رویان بر امیر ناماور نامی جمع شدند و امیر ناماور مزبور دعوی کرد که من از قبیله استندارام لیکن ایشان را به خویشاوندی قبول نکردم و چنان دانی محل بود که نیمه دیه تا تنکاه را به اقطاع می‌خورد.» (تاریخ رویان، ۹۱: ۱۳۱۲)

در رابطه با واژه تنکابن و شهسوار نقطه نظرهای عنوان شده که خوانندگان گرامی می‌توانند به فصلنامه تنکا یک، مقاله وجه تسمیه تنکابن و شهسوار، آقای دکتر حبیب مثایخی و مقاله تنکابن یا شهسوار فصلنامه تنکا دو، آقای علی اصغر یوسفی یا وکتاب تاریخ جامع تنکابن آقای صمیم الدین علامه رجوع نمایند.

۲. شهسوار: شادروان علی اکبر دهدخا، درباره این نام چنین نوشته است: شهسوار «مخفف شاهسوار، فارس و سوار دلاور و بهادر (ناظم الاطباء) سوار دلیر و ماهر در سواری اسب (آندراج) سوار بزرگوار و جلد و چالاک و ماهر و استاد در سواری» (لغتنامه: ۱۳۳۷، ج ۱۰: ۱۴۶۲۱).

آقای محمدرضا خلعتبری در کتاب خاندان خلعتبری، در رابطه با شاهسوار می‌نویسد: «زمانی که در شهسوار پستخانه دایر

از آن چنان آباد نبوده است. به هر روی بررسی این مطلب فقط شامل، حول محور شهسوار قدیم می‌باشد که بعد از انقلاب اسلامی نام تنکابن دوباره جایگزین نام شهسوار گردید.

کلید واژگان

تنکابن - بندر شهسوار - خرمآباد - تجار روس - ادارات دولتی و تفریحی - خیابان سپهسالار تنکابنی

شد ببر مهر پستخانه (شاهسوار) حک شده بود که به تدریج، الف از بین رفت و شهسوار شد. (خلعتبری، ۱۳۵۴: ۷) چندین سال قبیل در ماهنامه هنر و مردم نگارنده مقاله‌ای را خواندم تحت عنوان شهسوار که در مورد این واژه مطالبی را آورد. بود که معنی آن را شوالیه و امثال آن معنی کرده بود. متأسفانه اسم نویسنده و شماره آن ماهنامه از ذهنم زدوده شده است.

مقدمه

شهرستان تنکابن در همسایگی رامسر و به همراه آن از غربی ترین مناطق استان مازندران می‌باشد، محدوده آن از سمت شمال به دریای مازندران، از سمت جنوب به دامنه‌های شمالی رشته کوه البرز (استان قزوین) از سمت شرق به عباس‌آباد (منتهی‌الیه پارک جنگلی خشکه‌داران...) از سمت غرب به ساحل شرقی رودخانه چالکرود، مربوط به شهرستان رامسر محدود است. شهر تنکابن بین ۵۰ درجه و ۵۲ دقیقه طول شرقی و موقعیت عرضی شمالی آن ۳۶ درجه و ۴۸ دقیقه است.

شهر تنکابن در جلگه‌ای ساحلی در ده کیلومتری ارتفاعات جنگلی و در ارتفاع بیست متری از سطح دریا قرار دارد. فاصله شهر تنکابن تا تهران ۲۵۲ کیلومتر و تا ساری (مرکز استان) ۲۳۰ کیلومتر است. رودخانه معروف تنکابن به نام چشمک کیله (سه هزار یامزه) که پس از پیوستن رودخانه‌های سه هزار، دو هزار، ولمرود تشکیل شده و پس از گذشتن از زیر پل چشمک کیله به دریا می‌پیوندد.

شهرهای شهرستان تنکابن شامل: تنکابن، خرم‌آباد، نشتارود، شیروود
بخش‌های آن: ۱. مرکزی یا تنکابن ۲. بخش خرم‌آباد ۳. بخش نشتارود
دهستان‌های آن شامل:
۱. دهستان گلیجان به مرکزیت سلیمان‌آباد

۲. دهستان میرشمس الدین به مرکزیت میرشمس الدین
۳. دهستان نشتا به مرکزیت کُترا
۴. دهستان قلعه گردن به مرکزیت بلده
۵. دهستان تَمِش کل به مرکزیت تَمِش کل
۶. دهستان دو هزار به مرکزیت امامزاده قاسم
۷. دهستان سه هزار به مرکزیت یوج

مساحت شهرستان تنکابن: ۱۶۶۲/۵ (یک هزار و شصت و شصت و دونیم) کیلومتر مربع
 جمعیت شهرستان تنکابن: طبق سرشماری نفوس و مسکن در سال ۱۳۸۵ به تعداد ۱۹۴۷۱۹ (یکصد و نود چهار هزار و هفتاد و نوزده) نفر اعلام شده است، تعداد مردها ۹۷۷۸۷ نفر و تعداد زن‌ها ۹۶۹۳۲ نفر اعلام شده است.^۱
 پایه اقتصاد مردم تنکابن، بیشتر بر اساس کشاورزی، دامداری، و ماهیگیری است و از محصولات معروف کشاورزی می‌توان از برنج، چای، مرکبات، کیوی، ترهبار، قارچ، زنبور عسل و ماهی و غیره را می‌توان نام برد.

۱. به علت جدا شدن بعضی از مناطق همچون عباس آباد و سلمان شهر و... از شهرستان تنکابن، طبعاً حدود ثغور و جمعیت و شهرهای این شهرستان، دچار تغییرات شد که در بیان آن تعداد شهرها، دهستانها، مساحت، جمعیت و حدود آن را استاد دکتر حبیب‌الله مشایخی به صورت شفاهی برای نگارنده بیان کردند.

تبدیل نام تنکابن به شهسوار

در دوران گذشته بر اساس متون تاریخی، تنکابن منطقه‌ای بوده است که از سوی شرق تا مناطق نزدیک آمل و از غرب تا لنگرود یا روسر را شامل می‌شد. در زمان پهلوی اول نام تنکابن به نام شهسوار تغییر یافت. به علت مرکزیت این شهر، بیشتر مردم اطراف از شهرهای دور و نزدیک به شهسوار می‌آمدند تا از لحاظ اداری کارهای خویش را به سامان برسانند با توجه به اینکه به علت ارتباط با دیگر شهرهای همچوار و دارا بودن بندر و اسکله، کشتی‌های شوروی سابق به این شهر آمد و شد می‌کردند؛ که در مجموع بندر شهسوار، نسبت به مناطق همچوار، جلوه‌ای دیگر داشت. مضافاً بر اینکه پارک‌ها و مکان‌هایی برای سخنرانی و بعضی مکان‌های فرهنگی هرچند کوچک، جایگاه این شهر را در دده‌های پیش نشان می‌دهد.

خرم‌آباد مرکز تنکابن قدیم

در این نوشتار، قبل از اینکه بخواهیم از گسترش شهر شهسوار بنویسیم، لازم است، از شهر «خرم‌آباد» که زمانی مرکز تنکابن قدیم محسوب می‌شد، توضیح مجللی داده شود تا از مراحل شکل‌گیری بخشی از تنکابن (شهسوار) که مورد توجه بود یاد شود. ابتدا با استفاده از کتب و نوشتهدلای سفرنامه‌نویسانی که به این حیطه مسافرت کرده‌اند، شرایط جغرافیایی آن دوره، مختصرأً توضیحی داده می‌شود.

بارتولد می‌نویسد: «در سمت شرقی لاهیجان خط کوهستانی تکابن واقع است. تکابن منطقه ساحلی باریکی دارد که با مازندران سرحد است شهر عمدۀ تکابن خرمآباد است». (بارتولد، ۱۳۵۸: ۲۳۹)

با توجه به نوشه بارتولد و منابع موجود باید این نکته را یادآور شد که در آن زمان کلارستاق و کجور همراه با مناطق تکابن را «محال ثلات» می‌گفتند و مرکز حکمرانی محال ثلات هم شهر خرمآباد بود که در بخش مریوط از آن یاد شد.

«از خرمآباد یک بخشدار و نایب‌الحکومه به کلارشت و چالوس و یک نایب‌الحکومه هم به کجور فرستاده می‌شد». (خاندان خلعتبری ۱۳۵۴: ۲)

رابینو راه شهسوار به بابل را در آن هنگام مالرو و خاکی دانسته است. (سفرنامه مازندران و استرآباد، ۱۳۶۵: ۵۳ و ۵۴)

عبدالحسین نوشین می‌نویسد: «شهسوار در گذشته بندر تجاری برای سوداگران خرمآبادی بود و پایه چوبی اسکله آن نیز هم‌اکنون در ساحل دیده می‌شود و خرمآباد مرکز آن بود». (نوشین، ۱۳۵۴: ۱۲۴)

صاحب کتاب طائق الحقائق نوشه است: «چهارشنبه باید برویم کنار دریا و تماسای عمارت و باغ که بر ساحل ساخته‌اند نیم فرسخ است و آنجا را محله شهسواران گویند. تجار باکو، بازار و حمام و خانه‌های خوب دارند». (معصوم علیشا، ۱۳۸۲: ۶۳۱)

با توجه به تحقیقات میدانی نگارنده از افراد بومی صاحب نظر، همراه با نوشه‌های در دسترس، این نتیجه حاصل گردید که تجار روس از زمان قاجار با مردم این دیار روابط تجاری داشته‌اند که این معاملات در زمان پهلوی کماکان ادامه داشته است. تجار روس برای تسريع در کسب کار خود چند دکان چوبی را به صورت معمولی ساخته و سقف آن‌ها را گالی پوشی کرده بودند که به آن کومله^۱ می‌گفتند.

این مغازه‌ها یا دکان‌های ابتدایی، در خیابان تختی کنونی قرار داشت که مسیر آن از میدان اصلی تکابن (میدان امام) به سوی دریا ساخته شده بود. یعنی به طرف میدان ورزش (فضل الله نوری) که زمانی به «میدان سپهسالار» مشهور بود، چون این تجار بیشتر بادکوبه‌ای بودند به آن مغازه‌ها «دکان بادکوبه‌ای‌ها» هم می‌گفتند که وسائل موردنیاز و سفارشات آن تجار از بادکوبه به وسیله کشتی ارسال می‌شد که شامل: بلور آلات، نفت، ساقمه، قماش قند و غیره بود که از این مناطق برنج، چوب شمشاد، پرتقال تخم مرغ و دیگر صادر می‌گردید.

۱. عده‌ای به جای کومله یا کمله از واژه کومه kume استفاده می‌کنند.

اسکله بندر شهسوار در انتهای خیابان میرزا طاهر تنکابنی قرار داشت (جنب چلوکابی قدیم آقای طوبایی) که وسایل یا برنج صادراتی به وسیله خط ریلی که از کارخانه برنج کوبی اداره املاک (اداره چای کنونی) تا ساحل دریا کشیده شده بود حمل می‌گردید و به وسیله پاراخود یا پاراخوت به رویه حمل می‌شد. همچنین یکی از مکان‌های توقف شرکت کشتیرانی «کاسپار» یا «شرکت بحر خزری» که مسئولیت حمل و نقل مسافر و پست را در بنادر شمال به عهده داشت، بندر شهسوار بود.

این شرکت دو خط منظم برای حمل و نقل دایر نموده بود:

خط اول بین بادکوبه – بندر پهلوی

خط دوم، بادکوبه بندر آستارا – بندر پهلوی – چماله – شهسوار – مشهدسر – بندر شاه (بندر گز یا جز) بود. که مورد فوق با استناد به پارس‌نامه در مقاله دیگری تحت عنوان «صادرات برنج از تنکابن به شوروی و چگونگی تحويل آن در زمان پهلوی» پیش از این نوشته شد. (دانای علمی، ۱۳۸۳، گیلان ما: ۱۱۳ الی ۱۱۶)

گمرگ و دیده‌بانی تنکابن (ساختمان کنونی اداره قند و شکر) در خیابان سپهسالار (شیخ فضل الله نوری) قرار گرفته بود. ساختمان محکم آن توسط مهندسین کشور سوئیس ساخته شد که در آن زمان به عنوان زیباترین و بهترین ساختمان ناحیه معروف بود. در وسط آن ساختمان، دودکشی را به گونه‌ای طراحی و ساخته بودند که تمام اتفاق‌ها را گرم نگاه می‌داشت.

می‌گویند در آنجا چرا غ راهنمایی را بر روی میله آهنه به ارتفاع بلند قرار داده بودند که در هنگام شب، مسئولان کشته‌ها، از طریق آن، مسیر خود را مشخص می‌کردند.

در رویه‌روی گمرگ تنکابن، باغ معروف سپهسالار قرار داشت که سپهسالار تنکابنی برای خود در آنجا خانه‌ای ساخته بود که به ضرس قاطع می‌توان گفت، جزء اولین ساختمان‌های بخش جلگه‌ای بوده است. می‌گویند: برای ساخت آن، گل و بعضی از مصالح آن را از شهر خرم‌آباد به آنجا آورده‌ند نوع معماری آن سنتی، همراه با تلاری در ایوان طبقه بالا قرار دارد. (تصویر یک)

در زمان پهلوی اول آن باغ توسط اداره املاک تصرف شد که پس از آن به نام دفتر املاک اشتهرار پیدا کرد و مردم برای دادن مالیات برنج از مناطق دور به آنجا می‌رفتند. دیوار آجری باغ سپهسالار هنوز هم وجود دارد. آن دیوار به دستور شخص سپهسالار و با نظارت مستقیم وی توسط روس‌ها ساخته شد که طرح و سازه آن به طریقی است که

در سرتاسر دیوار دیده می‌شود و در بالای آن دیوار سفال‌هایی قرار دارد. (تصویر دو) در زمان پهلوی اول بخشی از حصار آن باع توسط مهندسین آلمانی با طرحی نو به شکلی زیبا در منطقه ساخته شد. آن‌ها نرده‌هایی را به صورت بیضی آماده کردند و بر روی سنگ‌هایی که از منطقه دو هزار به وسیله قاطرها آورده بودند قرار دادند که هنوز بخشی از آن نرده‌ها دیده می‌شود. در مجموع می‌توان گفت طرح دیوار و نرده، «روسی» آلمانی است.

زمانی دیوار اداره چای کنونی یا کارخانه برنج کوبی اداره املاک قدیم (خیابان میرزا طاهر تکابنی)، توسط آلمانی‌ها ساخته شد که دقیقاً شبیه دیوار نرده‌ای باع سپهسالار بود و چنان که قبلًاً عنوان کردیم، آن را هم آلمانی‌ها ساخته بودند. (تصویر سه) انبار اداره املاک در میدان سپهسالار (میدان ورزش کنونی) جنب اداره دخانیات فعلی قرار داشت که ریاست اداره املاک آن موقع با اسفرجانی نامی بود. بعد از انبار اداره املاک به سوی دریا، سمت غرب خیابان، اداره نظمه (شهربانی) بود که مکان آن با بانک کشاورزی مرکزی قابل انتباط است که حدود آن، تا سینما ایران کنونی را شامل می‌شد. مکان دیده‌بانی شهربانی هم در انتهای بانک کشاورزی بود.^۱ در رو به روی جایگاه کنونی مدرسه فاطمه‌الزهرا (رضا شاه کبیر سابق) باز هم انبار بزرگ شالی اداره املاک قرار داشت.

در رو به روی باع سپهسالار (مکان کنونی سالن ورزشی امام رضا) پارکی قرار داشت که درخت‌های کاج و سرو همراه با گل‌های زیبا و رنگارنگ، جلوه و شکوه خاصی به منطقه می‌دادند، مخصوصاً اضافه نمودن فواره‌ای در داخل پارک که در آن زمان برای مردم تازگی داشت، باعث شده بود تا از اطراف و اکناف برای تفریح و تفرج به آنجا می‌آمدند.

در خیابان سپهسالار، مکان فعلی هفده شهریور (حافظ قدیم) پارکی موسوم به «باغ ملی» بود که وسعت آن از حدود بیمارستان تا ژاندارمری را شامل می‌شد. در وسط آن پارک، سایبانی چتری در حدود ده متر قرار داشت که در زیر آن صندلی‌های نهاده بودند. گاهگاهی بعضی از سخنرانی‌ها در آن مکان سرپوشیده انجام می‌گرفت. در این پارک علاوه بر گل‌های رنگارنگ و زیبا، دارای فواره‌ای هم بود که به زیبایی پارک می‌افزود

۱. اداره نظمه یا شهربانی شهسوار بعد از مدتی در نزدیکی‌های مسجد جامع شهسوار، خیابان عارف (انقلاب کنونی) به خانه آقای ملکوتی انتقال یافت. پس از آن به مکان فعلی در جنب پل چشمکیله منتقل گردید و ساخت ساختمان فعلی در سال ۱۳۱۶ شمسی انجام گرفت و به تبت سازمان میراث فرهنگی رسیده است.

که هنوز بقایای آن فواره موجود می‌باشد. جنب کودکستان دولتی مریم. (رو به روی منزل آقای رحیم زاده رئیس دیپرستان شاهین سابق، دویست متر مانده به ژاندارمری تنکابن) چنان‌که قبل‌ایاد آور شدیم خیابان محمد رضا شاه یا تختی کنونی را می‌توان اولین خیابانی دانست که از لحاظ موقعیت اقتصادی، نقش بسزایی در پیشرفت شهر داشت. پس از آمد و رفت تجار روس به آن منطقه کم‌کم عده‌ای از مردم طالقان مغازه‌هایی را برای خود در آنجا دایر کردند که عمدۀ فعالیت آن‌ها بیشتر در کارهای خرید و فروش برنج بود. در سمت غرب خیابان در مکان فعلی مسجد آذربایجانی‌ها، تاجری روسی به نام الکساندراف، چند دکان و انبار شالی داشت. مدتی بعد یک پزشک به نام «بیزد نیک» که طبیب حاذقی بود در همان نزدیکی مطبی را برای خود دایر کرد که آمدن او در آن هنگام برای مردم ناحیه نعمتی محسوب می‌شد.

پس از ساخت مغازه‌های الکساندر روسی، چند مغازه توسط یک تاجر ایرانی به نام تویسر گانی ساخته شد که در آن زمان او بزرگ‌ترین واردکننده ظروف چینی از کشور روسیه بود. وی نماینده‌ای از طرف خود به نام «لیاری» در شهسوار به عنوان مسئول تام‌الاختیار قرار داد. او علاوه بر تجارت، بیشتر ظروف وارداتی را توسط اقوام نزدیک و آشنا یانش به مغازه‌ای که در میدان تنکابن در بخش جنوبی میدان (طبقه پایین چلوکبابی آقای طوبایی)، انتقال داد و ظروف چینی را به مردم عرضه کرد که به تدریج آن گروه در میدان شهسوار به «لیاری‌های شهسوار» معروف شدند.

پس از انتقال چند اداره مهم از جمله فرمانداری از خرم‌آباد به بندر شهسوار، پیشرفت این شهر شتاب بیشتری گرفت که ساختمان‌های نوبنیاد یکی پس از دیگری ساخته شد که می‌توان از طرح ساخت مغازه‌هایی به تعداد پنجاه یک باب، نام برد که توسط اداره املاک در زمان اسفرجانی در خیابان تختی (در سمت شرق) به مرحله اجرا درآمد که در آن زمان به آن مغازه‌ها «پنجاه و یک در»، می‌گفتند. البته درب بیشتر مغازه‌ها از چوب ساخته شده بود. (تصویر چهار)

می‌گویند: برای ساخت مغازه‌های پنجاه و یک در، از استاد کارهایی که در منطقه مشهور و معروف بودند یاری گرفتند.

بعدها در همین خیابان محمد رضا شاه، انبار شالی الکساندر اوف روسی تخلیه شد و به جای آن کارخانه قند، توسط آقای بالایی تأسیس گردید و رفته‌رفته زورخانه‌ای هم در مکان فعلی مسجد آذربایجانی‌ها ساخته شد که باستانی کارهای قدیمی می‌گویند:

شخصی به نام حسن اسلامی از شهر لاهیجان به شهسوار آمد و اولین زورخانه این شهر را دایر کرد.

در میدان ژاندارمری (شهید شیرودی) در مکان فعلی آموزش پرورش، قبرستان عمومی شهسوار محل قرار داشت. علاوه بر آن، قبرستان قدیمی دیگری در بلوار امام رضا غربی، رو به روی خیابان وحدت یا شهرک ستوده، در بخش شمالی دایر بود.

در مسیر خیابان اصلی شهر یا جمهوری کنونی مخصوصاً قسمت شرقی آن پر از درخت‌های جنگلی و انار شمشاد و بوته‌های تمشک بود که گویند در هنگام شب کسی جرئت قدم زدن در آن مسیر را به خود نمی‌داد.

آقای جعفر مسعودی می‌گوید، تنها مسیر اصلی که کمی آباد و قابل ایاب و ذهاب بود مسیر سبزه‌میدان بود که به خیابان سپهسالار (فضل الله نوری) متصل می‌شد که از آنجا هم به خیابان تختی کنونی راه داشت. او همچنین در رابطه با مراحل اولیه ساخت پل چشمه کیله می‌گوید: قبل از اینکه پل چشمه کیله ساخته شود حمامی قدیمی به نام حمام سپهسالار در آنجا قرار داشت که مکان آن دقیقاً با ستون دوم بخش غربی پل، قابل انطباق است که برای ساختن پل کنونی حمام را خراب کردن.^۱

ساخت پل بزرگ تکابن به نام «چشمه کیله» که به واسطه رود خروشان چشمه کیله که از همان محل می‌گذشت نام‌گذاری شد که آن کار باعث گردید تا راه ارتباطی شرق و غرب یا شهرهای هم‌جوار به سهولت انجام گیرد، که یکی از عوامل گسترش شهسوار به واسطه آن پل بوده است که لازم می‌دانیم مجملی از چگونگی ساخت آن را با امکانات محدود آن دوره باز می‌گوییم.

مسئولیت ساخت این پل توسط «مسیو پسره» فرانسوی که پیش از آن پل سپید رود را ساخته بود انجام گرفت. ساخت آن از سال (۱۳۰۸ ش) شروع و تا سال (۱۳۱۱ ش) ادامه یافت. شرکت «اشکودا» یا شرکت هیجده آلمان هم مراحل اجرایی آن را عهده‌دار گردید. می‌گویند: در هنگام ساخت سه بار این پل فروکش کرد.

سنگ و دیگر وسایل مورد استفاده از کبود کلایه و دو هزار تکابن به وسیله قاطر و اسب، بدان جا آورده شد. آلمانی‌ها سنگ‌ها را به صورت خاصی تراشیدند و در زیر طاق پل قرار دادند که از قرار دادن سنگ‌های تراشیده شده در کنار هم، گلی ساخته شد

۱. آقای جعفر مسعودی ملقب به جعفرالسلطان پسر میرزا کریم مسعودی (فقیه) که مادرش دختر امیر اسعد خلعتبری است به عبارت ساده‌تر وی نوه دختری سپهسالار تکابنی می‌باشد.

که ساخت این گل‌های سنگی در سرتاسر، یا در طول پل بخش شمالی و جنوبی انجام گرفت که به اصطلاح می‌گفتند: گلکاری گردید. طول این پل ۱۲۳ متر عرضش ۶ متر (بعداً چند متر بر پهناش افزودند) و ارتفاعش هم ۵ متر می‌باشد با توجه به اینکه قبل از درباره تاریخچه پل نوشتہ‌ام تکرار آن را دیگر ضروری نمی‌دانم. (دانای علمی، ۱۳۸۱، گیله‌وا: ۲۵)

در بلوار دکتر علی شریعتی در کنار رودخانه چشمه کیله، مکان ماهی‌فروشی مخصوصی بود که اصطلاحاً به آنجا بس (bas)^۱ می‌گفتند شخصی به نام علی اصغر بالایی، آن مکان را از دولت کرايه کرده بود و ماهی‌های منطقه را تأمین می‌کرد. ماهی‌ها پس از خروج از «بس» در مکانی محصور شده از چوب‌های نازک به ابعاد 5×5 در میان آب نگاهداری می‌شدند و مشتری‌ها و طالبان ماهی در آنجا ماهی زنده را نسبتاً ارزان‌تر از دیگر مکان‌ها تهیه می‌کردند.

بعد از پل چشمه کیله به سوی میدان شهر، جهت شمالی خیابان رضا شاه (جمهوری کنونی)، مغازه‌هایی که در آن زمان به کسب و تجارت مشغول بودند برای مزید اطلاع و آگاهی به ترتیب یادی می‌شود.

ابتدا حجره جباری بود، که در طبقه دوم آن حجره اداره ثبت اسناد و املاک قرار داشت که در جنب آن تجارتخانه چای و برنج کریم صیادی و در کنار آن هم عکاسی آرتوش روسی بود. در نزدیک میدان (مکان کنونی کتابفروشی فردوسی) مهمان‌خانه آرمیده قرار داشت که در طبقه دوم، تمام مغازه‌های فوق الذکر تا اداره مالیه (اداره دارایی کنونی) دفتر اداره چای شهسوار و حومه بود که رتق و فتق اداری در آنجا انجام می‌گرفت. در پشت ساختمان‌های نام برده شده بازارچه قدیمی وجود داشت که بیشتر محصولات کشاورزی روستاییان در آنجا به فروش می‌رفت که به «شیطان بازار» اشتهر داشت البته این بازار هنوز هم پا بر جاست و به «شیطان بازاری»^۲ معروف است.

در سمت جنوبی خیابان رضا شاه، کارخانه چای‌سازی حاجی دایی، دایر بود که نسبت به مغازه‌های هم‌جوار فعالیت بیشتری داشت.

در سمت شرقی میدان اصلی شهر اداره مالیه (اداره دارایی) و در سمت غربی میدان،

۱. بس (bas) – برای درست کردن آن سه پایه‌هایی چوب‌های قرص و محکمی را در مسیر رودخانه قرار می‌دادند و آن گاه از ناحیه وسط، یا میانی آن سه پایه، روی طرف پایین یا رودخانه، چوب‌های به فواصل نزدیک کنار هم قرار می‌دادند که بر اثر جریان رودخانه ماهی‌ها در پشت آن چوب‌ها جمع می‌شدند و ماهی‌گیران پس از گرفتن آن ماهی‌ها، آنها را در مکانی به نام جار (zâr) می‌گذاشتند.

2. Šey-tân - bâ-zâ-ray

دفتر گاراژی قرار داشت که امتداد آن تا مسجد بازار کنوی ادامه می‌یافت. از اتوبوس‌های اولیه آنجا می‌توان از «کشور تور» و «اتو تاج» نام برد. در طبقه دوم گاراژ هم سر بازخانه‌ای قرار گرفته بود که از مناطق رودسر تا نوشهر و حوالی آن برای امور سربازی و غیره بدان جا می‌آمدند.

گاراژی هم در جنوب شرقی میدان بود، معروف به «گاراژ طالقانی» که بخش اعظم آن منطقه را در بر می‌گرفت، در طبقه دوم این گاراژ مهمانخانه ملکوتی قرار داشت و در نزدیکی نبش میدان (جنب تعاؤنی کنوی) مغازه توپسرگانی بوده که لیاری‌ها در آنجا خرید و فروش می‌کردند که درباره آن‌ها قبلًا توضیح لازم داده شد. در طبقه فوقانی، تلفنخانه‌ای قرار داشت که مراجعین از تلفن هندلی استفاده می‌کردند و مسئول آنجا شخصی به نام دریایی سبزه میدانی بود.^۱

دادگاه شهسوار در جنوب غربی میدان بوده که بیشترین شکایات را از مناطق دور نزدیک، بنا به گستردگی و مرکزیت بدان جا می‌آوردند. مدرکی در رابطه با دعواه حقوقی افرادی، نزد نگارنده موجودی باشد که در آن مدرک از رحیم آباد تنکابن (نزدیک رودسر) نام برده شده است.

بعد از مدتی به علت گسترش شهر و افزایش جمعیت، در سال ۱۳۱۶ بیمارستان پهلوی شهسوار (شهید رجایی کنوی) در مکان کنوی ساخته شد که جوابگوی بیماران بود سمت جنوبی این خیابان بعد از میدان ابتدا، شهرداری شهسوار قرار داشت که آن را در سال ۱۳۱۴ ساختند. البته شهرداری و فرمانداری در یک ساختمان به کارهای ارباب رجوع رسیدگی می‌کردند. (شهرداری در طبقه اول و فرمانداری در طبقه دوم)

در خیابان گلیجان سابق (طالقانی) رو به روی بیمه ایران مکان آتش نشانی شهسوار بود که شخصی روسی به نام نیکلا با ماشین روسی آتش نشانی خود، به فعالیت مشغول بود. در آن مکان هم به واسطه نوع کار، همیشه منبع‌های بزرگی مملو از آب را در جلوی آتش نشانی قرار می‌دادند، تا اگر مکانی آتش گرفت برای خاموش نمودن آتش آماده باشند. در پشت آتش نشانی (بازار روز کنوی) هم مدرسه‌ای قدیمی به نام «دیانت» قرار

۱. آقای صمصام‌الدین علامه در این مورد نوشته است: اولین فردی که یک دستگاه مغناطیس پانصد شماره‌ای را در شهر شهسوار تأسیس نمود آقای کاظم شهیدیان بود که پس از ایشان آقای عزیزالله مشکینی مسئول اداره تلفن همگانی گردید پس از وی آقای رجبعلی دریابی مسئولیت تلفنی تنکابن را عهده‌دار بوده است. (تاریخ جامع تنکابن: ص ۳۱۴)

البته نکمکی‌ای که باید داداری شود، این است که قبیل از آوردن تلفن یا تلگرافخانه به شهسوار مدت‌ها قبیل از آن یعنی در زمان قاجاریه اولین تلگرافخانه در شهر خرم‌آباد افتتاح گردیده بود به قول رایینو: تلگرافخانه‌ای دارد (منظور شهر خرم‌آباد) که آنجا را به رشت مربوط می‌سازد. (سفرنامه مازندران و استرآباد: ۵۲)

داشت. با توجه به اینکه میدان گلیجان (هفت تیر) هم یکی از میدان‌های قدیمی تنکابن بود که روستاییان از مکان کوهستانی خود قبل از ورود به شهسوار با اتوبوس‌های آن موقع ابتدا در آنجا پیاده می‌شدند.

در بندر شهسوار علاوه بر «باغ ملی» که قبلاً درباره آن توضیحات لازم را دادیم باع معروف دیگری با وسعت بسیار زیاد وجود داشت که به آن «باغ نظر یا باغ مزر» می‌گفتند حدود آن از پشت شهریانی تا خیابان طلاقانی کنونی نزدیک بانک صندوق تعاونی کشور، جنب مصالح ساختمانی آقای اسدی (تبديل به بانک شده است). واقع در کوچه کاوه را شامل می‌شد.

اولین ساختمان در «باغ نظر» توسط آقای گرگانی ساخته شد که در آن زمان معروف به «خانه گرگانی» بود. آن ساختمان پس از تعمیرات هنوز پا بر جاست و در کوچه گرگانی قرار دارد که فعلاً ماهنامه «شمیم شمال» در آنجا دایر است.

اداره املاک در آن زمان برای تشویق و ترغیب مردم اطراف برای استقرار و مهاجرت به شهر جدید التأسیس شهسوار، چند خانه در نقاط مختلف شهر ساخت که به آن‌ها «خانه روستایی» می‌گفتند که به عنوان نمونه می‌توان از خانه‌ای در جنب هلال احمر کنونی نام برد که متعلق به آقای فرحمدن (فرهمند) بود. یا خانه‌ای دیگر در پشت شهریانی کنونی ساخته شد که به آقای دشتی واگذار گردید.

اکنون که تا حدودی از مکان‌های گوناگون شهسوار قدیم نوشته‌ایم دریغ است از دو محله قدیمی بندر شهسوار به نام شهسوار محل و لمرز که نسبت به چند محله دیگر معروفیت بیشتری داشتند نام نبریم.

ولمز: درباره نام ولمرز می‌گویند: در اصل «ولی مرز» بود که نام «ولی» یادآور نام ولیخان سپهسالار است که بیشتر آن مناطق متعلق به او بود. گویا حدود مسجد ولمرز کنونی حد و مرز املاک وی را مشخص می‌کرد.

شهسوار محل: - یکی از محله‌های بسیار قدیمی بود که به عقیده عده‌ای نام شهسوار برگرفته از نام اولیه این محله، که شهسوارش می‌خواندند، می‌باشد که در پا نوشتماره دو، در مورد آن تقریباً توضیح لازم داده شد. چند دهه پیش، حمامی قدیمی در جنب مسجد شهسوار محل (مسجد ساعد) قرار داشت که در زمان پهلوی دوم به علت راهسازی تخریب شد. در زمان قدیم یک رود آن محل را به دو قسمت تقسیم می‌کرد. دو محله

معروف شهسوار محل به نام جیر محلی^۱ و جار محلی^۲ بودند و چشمه‌ای در جیر محلی حدود پانصد متری میدان ژاندارمری (شهید شیروودی) جنب ساختمان حاج خلیلی قرار داشت که به آن چشمه سر^۳ می‌گفتند.

نتیجه

تنکابن در ادوار گذشته منطقه وسیعی بوده که از مناطق رودسرا تا حدود آمل را شامل می‌شده است که بافت کل شهری و گسترش آن بعد از سال ۱۳۱۰ خورشیدی شروع شد. یعنی از زمانی که چند اداره مهم کم‌کم، از خرم‌آباد به بندر شهسوار انتقال داده شدند، این شهر رفته‌رفته از لحاظ اقتصادی اجتماعی و سیاسی و فرهنگی رشد یافت. روند رو به رشد بندر شهسوار که زمانی بندر شهر خرم‌آباد کنونی بود را باید در رابطه با راه‌های ارتباطی جدید آن زمان جست، زیرا طرح جاده‌سازی جدید و منسوخ شدن راه‌های قدیمی همراه با ارتباط گستردگر دریایی، مناسبات جدیدتری را به دنبال داشت، که در پی آن، دستور انتقال تدریجی ادارات مهمی که در خرم‌آباد قرار داشتند به بندر شهسوار داده شد و دیگر شرایط، باعث شد که خرم‌آباد آن مرکزیتی که قبلًا دارا بود از دست داد.

ارتباط بندر شهسوار با شهرهای بندری و شوروی سابق و به شناخته شدن به عنوان مرکز مناطق دیگر، باعث شد که بندر شهسوار کم‌کم گسترش یابد. در انتهای از پدر بزرگوارم مرحوم حسین دانای علمی که با صبر و حوصله بسیار، بیشتر مطالب شفاهی درباره این موضوع را در اختیارم قرار داد و همچنین دیگر یارانی که مرا در نوشتن این بخش یاری رساندند تشکر می‌کنم.

1 . jir-ma - ha - lay

2 . jär - ma-ha-lay

3 . ČeŠ -me-sar

منابع

۱. آملی، اولیا الله، (۱۳۱۲). تاریخ رویان، به کوشش عباس خلیلی.
۲. بارتولد، و، (۱۳۵۸). تذکره جغرافیای ایران، ترجمه حمزه سردادور، چاپ دوم، تهران، نشر توسعه.
۳. خلعتبری، محمدرضا، (۱۳۵۴). خاندان خلعتبری، نشر؟.
۴. دوستخواه، جلیل، (۱۳۶۴). اوستا، نامه مینوی آین زرتشت از گزارش استادپور داود، چاپ ینجم، تهران، انتشارات مروارید.
۵. رایینو، هـ - ل، (۱۳۶۵). سفرنامه مازندران و استرآباد، چاپ سوم، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
۶. علامه، صمّاص الدین، (۱۳۷۷). تاریخ جامع تنکابن، چاپ اول، انتشارات تنکابن.
۷. لغت‌نامه دهخدا، (۱۳۷۷). زیر نظر دکتر معین و سید جعفر شهیدی جلد ده، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
۸. معصوم شیرازی، محمد، (۱۳۸۲). طرائق الحقائق، تصحیح محمدجعفر محجوی، تهران، انتشارات سنایی.
۹. نوشین، عبدالحسین (۱۳۵۴). چالوس، تهران: چاپ نقش جهان.
۱۰. یوسفی‌نیا، علی اصغر، (۱۳۷۲). تاریخ تنکابن، چاپ اول، تهران، نشر قطره.

مقالات

۱. دانای علمی - جهانگیر (۱۳۸۱). تاریخچه ساخت پل بزرگ تنکابن (پل چشممه کیله)، ماهنامه گیلدو، سال یازدهم ش، ۶۷، صاحب امتیاز م، پ، جكتاجی، ص ۲۵.
۲. ——، (۱۳۸۲). صادرات برنج از تنکابن به شوروی و چگونگی تحويل آن در زمان پهلوی اول، گیلان ما، صاحب امتیاز دکتر محمدعلی فائق سال پنجم، پیاپی ۱۷، صفحات ۱۱۳ الى ۱۱۶.
۳. (سال ۱۳۰۸ خورشیدی). نقليه بحر خزر، سالنامه پارس، ۲۷۵.
۴. مشایخی، حبیب (۱۳۷۲). وجه تسمیه تنکابن، فصلنامه تنکابن، انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی.